

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/91/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711207048
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2711207048.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobkyne: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Piešťany, Teplická 7434/147, proti žalovanej: V. F., nar. XX.X.XXXX, bytom W. V., toho času M. N. XX, S., o zaplatenie 3.021,03 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 3C/142/2011-170 zo dňa 20. novembra 2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 1.749,45 Eur s úrokom z omeškania 0,024 % denne zo sumy 38,11 Eur od 24.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 24.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 24.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 24.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 24.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.8.2009 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.9.2009 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.1.2010 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.2.2010 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.3.2010 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.4.2010 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.5.2010 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.6.2010 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.8.2010 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.9.2010 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.12.2010 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.1.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.2.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.3.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.4.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.5.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.6.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.7.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.8.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.9.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.10.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.12.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.1.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.2.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.3.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.4.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.5.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.6.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.7.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.8.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.9.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,11 Eur od 15.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 34,50 Eur od 15.12.2012 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti istiny a úrokov z omeškania p o t v r d z u j e .

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 16,40 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Skalica dňa 24.10.2011 domáhal voči žalovanej zaplata sumy 3.005,51 Eur s 0,024 % denným úrokom z omeškania zo sumy 3.005,51 Eur od 24.7.2009 do zaplata, zmluvnej pokuty vo výške 12,20 Eur a upomienky vo výške 3,32 Eur.

2. Rozsudkom č. k. 3C/142/2011-69 zo dňa 20.5.2009 okresný súd žalobu zamietol a odporkyni (akt. žalovanej) nepriznal náhradu trov konania. Dňa 24.9.2014 okresný súd doplnčiacim rozsudkom doplnčiaci rozsudok určil, že zmluvné podmienky úverovej zmluvy č. 3812078157 uzavretej medzi účastníkmi dňa 10.12.2008 a úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k nej patriacich v znení podľa Hl. 6 § 3 ÚP je klient povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že: a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, b) klient uviedol nepravdivé údaje, c) klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ, z týchto ÚP alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z ÚZ, d) bolo začaté exekučné, konkurzné alebo vyrovnávacie konanie na majetok klienta. V týchto prípadoch je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od ÚZ odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru alebo dohodnutý úver neposkytnúť, podľa Hl. 6 § 6 ÚP v prípade vzniku akejkolvek zo skutočností uvedených pod písm. a, b, c § 3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach, podľa Hl. 14 § 3 ÚP v prípade omeškania úhrady splátky úveru alebo ich časti alebo zmluvných pokút je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej 9,96 eur. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru viac ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, z ktorej úhradou je v omeškani. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto ÚP nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute, podľa Hl. 14 § 4 ÚP v prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ, či jej časti dlhšie ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5 % z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškani, podľa Hl. 14 § 5 ÚP spoločnosť je oprávnená a klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 3,32 eur sú podmienkami neprijateľnými a neplatnými.

3. Na odvolanie žalobkyne voči rozsudku aj doplnčiacemu rozsudku súdu prvej inštancie Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 10Co/522/2014, 10Co/523/2014-124 zo dňa 18.11.2015 rozhodol, že rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej v častiach týkajúcich sa zmluvných pokút za omeškane, úrokov z omeškania, poplatku za upomienku a úrokov z omeškania k nim a napadnutý doplnčiaci rozsudok súdu prvého stupňa v časti určenia neprijateľnosti a neplatnosti zodpovedajúcich zmluvných podmienok potvrdzuje, vo zvyšku, týkajúcej sa úveru, zmluvnej pokuty vo výške ušlého úroku s úrokmi z omeškania a v časti trov konania, ako i doplnčiaci rozsudok v časti určenia zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute ako náhrade ušlého zisku a podmienok Hl. 6 § 3 úverových podmienok žalobkyne za neprijateľné a neplatné zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Okresnému súdu uložil riadiť sa názorom odvolacieho súdu, podľa potreby doplniť dokazovanie, výsledky celého konania náležite zhodnotiť a až potom opätovne rozhodnúť o veci v časti, v ktorej ostala predmetom konania, o trovách konania a o trovách odvolacieho konania.

4. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom žalobu v časti úveru, zmluvnej pokuty vo výške ušlého úroku s úrokmi z omeškania zamietol, II. výrokom priznal žalovanej oproti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, III. výrokom rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesení, ktoré vydá súdny úradník.

5. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 3, 5, 8, § 54 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1, § 2, § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, s poukazom na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, Civilného sporového poriadku.

6. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že dňa 10.12.2008 bola medzi stranami uzavretá úverová zmluva č. 3812078157, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.825,67 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach po 38,11 Eur, v počte splátok 84, konečná výška úveru bola 3.201,24 Eur, bola dohodnutá RPMN 17,5 %, ročná úroková sadzba 16,06

% a priemerná hodnota RPMN 17,05 %. V časti úverovej zmluvy týkajúcej sa splatnosti splátky nie je uvedený žiadny údaj o splatnosti, pod čiarou sa uvádza, že klient je povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru. Prvá splátka je splatná práve po jednom mesiaci po poskytnutí úveru. V splátkovom kalendári žalobca vykazuje zaplatenie dvoch splátok po 38,11 Eur (spolu 76,22 Eur) žalovanou. Dňa 24.4.2009 vyúčtoval žalobca žalovanej zmluvnú pokutu I vo výške 6,- Eur a dňa 29.6.2009 zmluvnú pokutu II vo výške 12,20 Eur, dňa 25.3.2009 poplatok za upomienku I vo výške 3,32 Eur. Listom žalobcu označeného ako „Splatenie celého úveru s výzvou k úhrade“ zo dňa 23.7.2009 žalobca požadoval po žalovanej splatenie celého čerpaného úveru v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami a zároveň vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 3. 146,54 Eur s lehotou 15 dní na zaplatenie, počítanou odo dňa vyhotovenia písomnosti (písomnosť podaná na poštovú prepravu dňa 28.7.2009). Podľa úverových podmienok žalobcu s odtlačkom dátumovníka 19.12.2008: Hl. 5 § 1 úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚP“) je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v ÚZ. Klient je povinný hradíť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v ÚZ. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu, je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto ÚZ a týchto ÚP povinný platiť, ak z údajov na líčnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru, Hl. 6 § 3 ÚP je klient povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že: a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, b) klient uviedol nepravdivé údaje, c) klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ, z týchto ÚP alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z ÚZ, d) bolo začaté exekučné, konkurzné alebo vyrovnávacie konanie na majetok klienta. V týchto prípadoch je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od ÚZ odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru alebo dohodnutý úver neposkytnúť, Hl. 6 § 6 ÚP v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a, b, c § 3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach, Hl. 14 § 3 ÚP v prípade omeškania úhrady splátky úveru alebo ich časti alebo zmluvných pokút je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej 9,96 eur. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru viac ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, z ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto ÚP nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute, Hl. 14 § 4 ÚP v prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ, či jej časti dlhšie ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5 % z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní, Hl. 14 § 5 ÚP spoločnosť je oprávnená a klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 3,32 eur.

7. Okresný súd právne uzavrel, že je nesporné, že medzi stranami bola uzavretá dňa 10.12.2008 zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, že žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 1.825,67 Eur, ktoré žalovaná čerpala a podľa splátkového kalendára ku dňu 14.2.2009 splatila 76,22 Eur, zostala dlžná v sume 1.749,45 Eur. Vzťah strán posudzoval nielen podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale aj Občianskeho zákonníka s poukazom na znenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2015, ktoré neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia, ktoré by obmedzovali jeho účinnosť iba na zmluvy uzavreté po 1.4.2015. Použitie tohto zákonného ustanovenia na všetky právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou konštatoval aj NS SR v rozsudku sp. zn. 3 MCdo 14/2014. Od 1.7.2016 nadobudlo účinnosť ustanovenie § 298 Civilného sporového poriadku, keď okresný súd pre túto zmenu právneho predpisu sa odklonil od názoru odvolacieho súdu ohľadom povinnosti súdu zaoberať sa neprijateľnosťou podmienky uvedenej v Hl. 6 § 3 Úverových podmienok žalobcu a zaoberal najmä tým, či má vôbec žalobca splatnú pohľadávku, nakoľko žalobca trval na zaplatení celej od počiatku žalovanej sumy a aj v tejto časti bolo odvolacím súdom rozhodnuté o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie. Z úverovej zmluvy vyplýva, že je v nej určená splatnosť iba prvej splátky a nie aj splatnosť nasledujúcich 83 splátok. právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa

v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V úverových podmienkach žalobcu Hl. 6 § 3 je právo veriteľa zosplatniť celý úver a podmienky, za ktorých mu právo vzniká v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. V konaní o zaplatenie peňažnej pohľadávky nemal okresný súd žalobkyňou preukázané, že si zmluvné strany v zmluve o poskytnutí bezúčelovej pôžičky vôbec dojednali jednotlivé splátky tak, aby sa dala vyvodiť aj splatnosť ďalších splátok. Predpokladom uplatnenia veriteľa na predčasné zosplatnenie úveru je existencia jeho práva a to, že splátka bola dohodnutá čo do výšky a času jej zročnosti, to je dňa, kedy nastáva jej splatnosť. Zo zmluvy uzavretej so žalovanou síce vyplýva, že je splnené, v akej výške má žalovaná ako dlžník výhodu splátky, ale iba prvej splátky, zo zmluvy nevyplýva, ako sa žalobca a dlžník dohodli o čase plnenia nasledujúcich splátok. Pokiaľ žalobkyňa predložila na dôkaz splátkový kalendár, nedokázala splnenie podmienky pre uplatnenie práva zosplatniť úver v zmysle jeho úverových podmienok Hl. 6 § 3 písm. a), teda že sa žalovaná oneskorila s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskorila s platením 1 splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Nedokázala, že predtým ako vyhotovila listinu „Splatenie celého úvere s výzvou k úhrade“ dňa 23.7.2008, splnila povinnosť uloženú mu v ustanovení § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že skôr než veriteľ pristúpi k tomu, že žiada od dlžníka jednorazové zaplatenie celého dlhu, musí ho vyzvať najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením, aby zaplatil dlžnú splátku v lehote 15 dní, s upozornením, že inak pristúpi k tomu, že bude od dlžníka žiadať splatenie celého dlhu naraz, ale iba za predpokladu, že veriteľ právo s dlžníkom dohodol a splátka bola určená výškou a časom plnenia. Okresný súd vyvodil záver, že pre nedokázanie žalobkyňou, že žaluje splatný úver, pričom aj nárok na zmluvnú pokutu a ušlý úrok sú pohľadávky peňažného charakteru, u ktorých sa pre žalovateľnosť na súde tak isto vyžaduje ich splatnosť, žalobu o úver a o zaplatenie zmluvnej pokuty ako náhrady ušlého úroku zamietol.

8. Žalobkyňa žalovala celkom sumu 3.021,03 Eur, v tom zahrnutá zmluvná pokuta, ktorú okresný súd zohľadňoval aj pri rozhodnutí o trovách a zohľadnil aj sumu 3,32 Eur za upomienku. Súd prvej inštancie žalobu zamietol, odvolací súd potvrdil žalobu v časti zmluvnej pokuty za omeškanie aj v časti poplatku za upomienku, v časti zmluvnej pokuty vo výške ušlého úroku s úrokmi z omeškania ako náhrade ušlého zisku rozsudok zrušil. Berúc v úvahu, že konanie sa začalo podľa § 79 Občianskeho súdneho poriadku podaním návrhu, do konania patrí aj odvolacie konanie, okresný súd pri rozhodnutí o nároku na trovy konania postupoval nasledovne: žalobcovi nebol od žalovanej priznaný na zaplatenie žiadny nárok a mal nepatrný úspech ohľadom všetkých hmotnoprávných nárokov v odvolacom konaní, keď ohľadom zmluvných pokút za omeškanie, úrokov z omeškania, poplatku za upomienku a úrokoch z omeškania k nim patriacich, bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený, zrušený bol v časti úveru, t.j. o rozdiel sumy 1.825,67 Eur - 76,22 Eur je 1.749,45 Eur. Žalobkyňa iba od 24.7.2009 do 24.10.2011 požadovala na úrokoch z omeškania 593,- Eur (úrok ročne 8,76 %), t.j. spolu so sumou 3.005,51 Eur, so zmluvnou pokutou 12,20 Eur a upomienkou s úrokmi z omeškania sumu 3.614,03 Eur a pred súdom prvej inštancie bol opäť stranou neúspešnou. V pomere neúspechu v konaní bola žalobkyňa stranou jednoznačne neúspešnou, preto okresný súd priznal nárok na trovy konania žalovanej.

9. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, pričom navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne zmeniť a žalobe vyhovieť a priznať žalobcovi náhradu trov konania, s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentovala tým, že nesúhlasí s názorom okresného súdu, že v úverovej zmluve č. 3812078157 nebol dohodnutý čas plnenia jednotlivých splátok úveru počítajúc od druhej splátky a tiež splnenie podmienky podľa § 565 a § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka upravujúce zosplatnenie úveru, keď uvedený záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a spôsobuje nepreskúmateľnosť rozsudku pre jeho nezrozumiteľnosť a všeobecnosť s poukazom na § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Naopak má za to, že úverová zmluva č. 3812078157 obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy. Náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) je uvedená v zmluve č. 3812078157 v časti textu zmluvy označeného „Uver“, kde sú upravené presné údaje o výške mesačnej splátky - 38,11 Eur pod bodom 42., o počte splátok 84 pod bodom 43., o lehote splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru pod bodom 54, o dátume splatnosti splátok, čo je podložené aj splátkovým kalendárom, ktorý bol žalovanej predložený spolu s úverovou zmluvou. Pretože zákon o spotrebiteľských úveroch, nemá vlastnú špeciálnu úpravu počítania času, platia všeobecné pravidlá počítania času uvedené

v § 122 Občianskeho zákonníka. Ohľadom rozkladu splátok poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, v ktorom uviedol odpoveď na prejudiciálnu otázku týkajúcu sa rozkladu splátok v nasledovnom znení: „Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok." A ďalej tiež: „Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave." Dňa 23.7.2009 zaslal žalovanej podanie s označením „Splatenie celého úveru s výzvou k úhrade", ktorým žalovaného upozornil na zosplatenie a súčasne v lehote 15 dní na plnenie dlžnej sumy. Na základe tejto skutočnosti považuje splnenú aj povinnosť v zmysle ustanovenia § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. Žalovaná z výšky poskytnutého úveru 1.825,67 Eur uhradila len dve splátky, t.j. celkovo sumu 76,22 Eur. Samotný zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sankcionuje veriteľa nanajvýš určením úveru za bezúročný a bez poplatkov, pričom je klient povinný uhradiť aspoň istinu poskytnutého úveru. Rozhodnutie okresného súdu považuje za nedôvodné a porušujúce zásadu rovnosti zbraní a rovnosti strán, pokiaľ bez preskúmania samotných náležitostí úverovej zmluvy nepriznal žalobcovi ani samotnú istinu.

10. Žalovaná odvolanie nepodala, k doručenému odvolaniu žalobkyne sa písomne nevyjadrila.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že a dospel k záveru, že odvolaniu je možné priznať čiastočný úspech, keďže v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie nemožno napadnutý rozsudok považovať v celom rozsahu za vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho čiastočnú zmenu v zmysle § 388 CSP a čiastočné potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

12. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola pôvodne požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 3.005,51 Eur, úroku z omeškania 0,024 % denne zo suma 3.005,51 Eur od 24.7.2009 do zaplatenia, zmluvnej pokuty 12,20 Eur, upomienky 3,32 Eur. Konanie o zaplatenie zmluvnej pokuty 12,20 Eur, upomienky 3,32 Eur a určenia, že zmluvné podmienky úverovej zmluvy č. 3812078157 uzavretej medzi účastníkmi dňa 10.12.2008 a úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k nej patriacich v znení podľa Hl. 14 § 3 ÚP v prípade omeškania úhrady splátky úveru alebo ich časti alebo zmluvných pokút je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej 9,96 eur. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru viac ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, z ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto ÚP nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute, podľa Hl. 14 § 4 ÚP v prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ, či jej časti dlhšie ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5 % z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní, podľa Hl. 14 § 5 ÚP spoločnosť je oprávnená a klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 3,32 eur sú podmienkami neprijateľnými a neplatnými, je právoplatne skončené dňa 14.3.2016 rozsudkom okresného súdu č. k. 3C/142/2011-69 zo dňa 29.4.2013 a dopĺňacím rozsudkom č. k. 3C/142/2011-101

zo dňa 24.9.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/522/2014-124, č. k. 10Co/523/2014 zo dňa 18.11.2015.

13. Predmetom konania na súde prvej inštancie (po zohľadnení už právoplatne skončeného konania špecifikovaného v odseku 12) zostala požiadavka žalobkyne na zaplatenie sumy 3.005,51 Eur, úroku z omeškania 0,024 % denne zo suma 3.005,51 Eur od 24.7.2009 do zaplatenia.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobkyne bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu zamietol (suma 3.005,51 Eur, úroku z omeškania 0,024 % denne zo suma 3.005,51 Eur od 24.7.2009 do zaplatenia), a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľkou, ktorá namietala, že úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, vrátane náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) tohto zákona, že záver okresného súdu o tom, že v úverovej zmluve nebol dohodnutý čas plnenia jednotlivých splátok úveru počítajúc od druhej splátky a tiež splnenie podmienky podľa § 565 a § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka nie je správny, že podaním označeným ako „Splatenie celého úveru s výzvou k úhrade“ zo dňa 23.7.2009 zaslaním žalovanej splnil § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka.

15. Odvolací súd vyzval strany v zmysle § 382 CSP, aby sa vyjadril k použitiu ustanovení § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení k 10.6.2010, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Strany sa k použitiu predmetných ustanovení nevyjadrili.

16. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

17. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení, ods. 2 ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú úverovú zmluvu zo dňa 10.12.2008 ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď ide štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľom, pričom predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi stranami. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, profesionálne znalý podnikateľ dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občianskeho zákonníka bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky. Odvolací súd tak ako aj okresný súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 sp. zn. 3MCdo/14/2014, podľa ktorého ust. §

52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka upravuje, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

20. Žalobkyňa ako veriteľ a žalovaná uzavreli dňa 10.12.2008 úverovú zmluvu č. 38120781575000, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej úver vo výške 55.000,- Eur/1.825,67 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 84 mesačných splátkach po 1.148,- Sk/38,11 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov bola dojednaná vo výške 17,5 % a priemerná hodnota RPMN 17,5 %, ročná úroková sadzba 16,06 %. Žalovaná zaplatila žalobkyni z poskytnutého úveru sumu 76,22 Eur podľa predloženého splátkového kalendára na č.l. 8 spisu, z ktorého ďalej vyplýva splatnosť splátok vo výške 38,11 Eur vždy k 14. dňu v mesiaci, počnúc 14.1.2009). V položke 48 zmluvy termíny splatnosti splátok sa strany dohodli, že klient je povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru, pokiaľ nie je uvedené inak. Prvá splátka je splatná práve po 1 mesiaci/mesiacoch od dátumu poskytnutia úveru. Ak nasledujúci kalendárny mesiac po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, splatnosť týchto splátok bude stanovená na posledný deň v príslušnom mesiaci. V položke 52 zmluvy si strany dohodli lehotu splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru. Zo splátkového kalendára vyplýva splatnosť 1. splátky dňa 14.1.2009 a splatnosť ďalších splátok 14. v mesiaci, že žalovaná uhradila dňa 14.1.2009 (1.splátku) sumu 38,11 Eur a dňa 16.2.2009 sumu 38,11 Eur a zár Listom zo dňa 23.7.2009 žalobkyňa oznámila žalovanej, že si uplatňuje právo na splatenie celého čerpaného úveru v zmysle úverovej zmluvy č. 38120781575000, zároveň ju vyzvala k okamžitej úhrade sumy 3.146,54 Eur v lehote 15 dní od dňa spísania listu (podané na pošte dňa 28.7.2009 - podací hárok na č.l.10).

21. Podľa Hl. 6 § 3 Úverových podmienok žalobkyne je klient povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že: a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, b) klient uviedol nepravdivé údaje, c) klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ, z týchto ÚP alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z ÚZ, d) bolo začaté exekučné, konkurzné alebo vyrovnávacie konanie na majetok klienta. V týchto prípadoch je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od ÚZ odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru alebo dohodnutý úver neposkytnúť.

22. Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, v znení ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu. Splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu. V prípade, ak niektorá splátka nie je včas zaplatená, môže byť dohodnuté, prípadne stanovené rozhodnutím tzv. strata výhody splátok. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 8 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom.

25. Súd prvej inštancie podľa odôvodnenia preskúmaného rozsudku v odseku 31 správne uzavrel, že skôr než veriteľ pristúpi k tomu, že žiada od dlžníka jednorazové zaplatenie celého dlhu, musí ho vyzvať najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením, aby zaplatil dlžnú splátku v lehote 15 dní, s upozornením, že inak pristúpi k tomu, že bude od dlžníka žiadať splatenie celého dlhu naraz, ale iba za predpokladu, že veriteľ právo s dlžníkom dohodol a splátka bola určená výškou a časom plnenia. Pričom žalobca nedokázal, že predtým, ako vyhotovil listinu „Splatenie celého úveru s výzvou k úhrade“ dňa 23.7.2008, splnil povinnosť uloženú mu v ustanovení § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, s čím sa odvolací súd taktiež stotožnil a nemohol dať za pravdu odvolateľke, ktorá namietala, že povinnosť podľa tohto ustanovenia splnila, keď dňa 23.7.2009 zaslala žalovanej predmetné podanie, ktorým žalovanú upozornila na zosplatenie a súčasne v lehote 15 dní na plnenie dlžnej sumy. V tejto súvislosti odvolací

súd poukazuje na to, že ustanovenie § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka citované v odseku 22 upravuje povinnosť (veriteľa) upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka (zosplatnenie) v lehote nie kratšej ako 15 dní, t. j. ešte predtým ako veriteľ využije postup podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Pričom podanie zo dňa 23.7.2009 aj podľa odvolacieho súdu takýto postup nespĺňa, keďže ním žalobkyňa (iba) vyhlásila mimoriadnu splatnosť a zároveň žiada od žalovanej zaplatať zosplatnej sumy v zmysle predmetnej zmluvy o úvere. S ohľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že pre nesplnenie zákonných predpokladov žalobkyňa nepreukázala zosplatnenie úveru ku dňu 23.7.2009.

26. V odseku 30 napadnutého rozsudku okresný súd uzavrel, že zo zmluvy uzavretej so žalovanou vyplýva, že je splnené, v akej výške má žalovaná ako dlžník výhodu splátky, ale iba prvej splátky, keď zo zmluvy nevyplyva, ako sa žalobca a dlžník dohodli o čase plnenia nasledujúcich splátok s čím sa odvolací súd nestotožnil. Odvolací súd má za to, že s poukazom na obsah splátkového kalendára, na ktorý poukázal aj okresný súd, že medzi stranami nebolo sporné, že splátky počnúc druhou splátkou sú splatné vždy k 14. dňu v mesiaci, tak ako aj prvá splátka, ktorá bola splatná dňa 14.1.2009, preto sa odvolací súd stotožnil s námietkou žalobkyne.

27. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľskom úvere v znení ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru.

28. Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľskom úvere v znení ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

29. Z gramatického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačné, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov. Prejednávaná úverová zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky.

30. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľskom úvere v znení ku dňu uzavretia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

31. Je nesporné, že citované ustanovenie § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch má za účel - cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré môže zväžiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarcu v § 4 citovaného zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarcu pod hrozbou uvedeného následku teda je donútiť dodávateľov - veriteľov, aby stanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali.

32. Výklad a aplikácia ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda podstatným obsahovým náležitostiam zo zmluvy vyplývajúcimi jednak z ust. § 497 Obchodného zákonníka a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň aj v § 4 ods. 3 citovaného zákona. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských

úveroch neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

33. Z obsahu zmluvy, ktorú odvolací súd podrobil kontrole, ku ktorej mal pristúpiť aj súd prvej inštancie, mal preukázané, že výška mesačnej splátky je uvedená sumou 38,11 Eur, čiže nie je presne špecifikovaná v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd má za to, že zákon ukladá povinnosť v zmluve rozdeliť splátku úveru na tri samostatné časti a to splátku istiny, splátku úrokov a splátku iných poplatkov, za účelom zabezpečenia dostatku čo najširších informácií pre spotrebiteľa. Zákonodarca s poukazom i na gramatické znenie citovaného ustanovenia výslovne vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala presné číselné vymedzenie výšky, počtu a termínov splátok osobitne istiny, tak úrokov, tak aj iných poplatkov, pričom absencia už len jednej z týchto náležitostí spôsobuje, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Účel zákonodarcu bolo dosiahnuť, aby dodávateľ bol povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými relevantnými údajmi potrebnými pre zváženie úveru. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti vecí, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zvážiť. Rozhodne nepostačuje a nie je v súlade s citovaným znením zákona, ak hoci jednoduchou logickou úvahou, či jednoduchým aritmetickým výpočtom, je možné zistiť, že v zmluve stanovená mesačná splátka zahŕňa okrem istiny úverovej splátky aj splátku úrokov a poplatkov (v neznámej výške). Účel sledovaný zákonodarcom by sa tým nedosiahol a zmysel tejto úpravy právnej normy by nebol naplnený.

34. Ďalej odvolací súd konštatuje, že predmetná zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, t. j. neobsahuje dátum poslednej splátky úveru, pričom tento údaj je náležitosťou s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Konečná splatnosť musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi.

35. S poukazom na znenie § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch odvolací súd konštatuje, že už len jeden chýbajúci údaj v zmysle § 4 ods. 2 citovaného zákona, v tomto prípade písm. g) a i) má za následok, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.

36. Odvolací súd na základe záveru v zmysle odseku 35 považoval žalobu za dôvodnú v sume 1.749,45 Eur ako rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 1.825,67 Eur a zaplatenou časťou istiny splátkami žalovanou vo výške 76,22 Eur, ktorú uložil žalovanej zaplatiť žalobkyni. Vo zvyšnej zamietnutej časti v rozsahu sumy 1.256,45 Eur (rozdiel žalovanej sumy 3.005,51 Eur a priznanej sumy 1.749,45 Eur) je potom žaloba nedôvodná, tak ako to uzavrel aj okresný súd, a preto odvolací súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú potvrdil.

37. Čo je príslušenstvom pohľadávky vyplýva z § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok za omeškanie a náklady spojené s jej uplatnením. Záväzkovým právnym vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok (§ 488 Občianskeho zákonníka). Pohľadávkou v zmysle tejto zákonnej definície je peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (v zmysle nároku na sankcie pre omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným hlavným záväzkovým vzťahom.

38. Žalobkyňa si uplatnila i úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne (8,76 % ročne) zo žalovanej sumy 3.005,51 Eur (vrátane sumy 1.256,45 Eur) od 24.7.2009 do zaplatenia. S poukazom na záver v odseku 36 a 37 prvoinštančný súd teda správne zamietol i požiadavku na zaplatenie úrokov z omeškania 0,024 % denne zo sumy 1.256,45 Eur od 24.7.2009, keďže žalovaná sa nedostala do omeškania s úhradou sumy 1.278,56 Eur a aj v tejto časti odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil.

39. Odvolací súd vyhovel žalobe v sume 1.749,45 Eur, z ktorej sa žalobkyňa domáha zaplatenia aj úrokov z omeškania od 24.7.2009, kedy sa podľa žalobkyne žalovaná dostala do omeškania (aj s jej) úhradou.

Vzhľadom na záver okresného súdu, s ktorým sa odvolací súd stotožnil v odseku 25 a to, že žalobkyňa nepreukázala splatnosť žalovanej sumy k 23.7.2009 ale len splatnosť jednotlivých splátok, odvolací súd má za to, že žalobkyňa má nárok na zaplatenie úroku z omeškania z jednotlivých splátok počnúc treťou splátkou splatnou dňa 14.3.2009 a to vždy deň nasledujúci po splatnosti konkrétnej splátky (k 15. dňu v mesiaci), pokiaľ súčet splátok v omeškaní dosiahne výšku priznanej sumy odvolacím súdom (1.749,45 Eur). Keďže žalobkyňa sa domáha zaplatenia úrokov z omeškania od 24.7.2009, odvolací súd priznal úroky z omeškania splátok v poradí 3. až 7. v zmysle žalobného návrhu žalobkyne, hoci ich splatnosť nastala už skôr. Odvolací súd sa stotožnil s výškou úrokov z omeškania 0,024 % denne (8,76 % ročne), keď výška základnej úrokovej sadzby zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>>, bola t. j. 1 % + 8 bodov spolu výška 9 % ročne v zmysle § 517 ods. 1 a ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ. Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania 0,024 % denne zo sumy 38,11 Eur od 24.7.2009 do splatnosti každej nasledujúcej splátky, počnúc 9. splátkou odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, keďže okresný súd žalobu (aj) v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

40. V súvislosti s poukazom žalobcu na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 (Klára Bírsová) zo dňa 9.11.2015 odvolací súd konštatuje, že Okresný súd Dunajská Streda položil prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102 EHS (ďalej len Smernica) (v kontexte zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch), pričom Súdny dvor EÚ poskytol výklad výlučne Smernice, konkrétne článku 10 ods. 2 písm. h), i) a článku 23, keď výklad vnútroštátneho práva poskytujú výlučne vnútroštátne súdy.

41. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad ktorý riešia. V zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivci práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci, t. j. priamy účinok je v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivец dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice. V prípadoch, kedy vnútroštátne súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami a nakoľko priamy účinok Smernice neprichádza do úvahy, vnútroštátne súdy musia skúmať, či Smernici môžu priznať nepriamy účinok a teda či môžu vykladať zákon eurokomformne.

42. Od 11. júna 2008, kedy Smernica nadobudla platnosť, museli vnútroštátne súdy ex offo vykladať zákon v súlade so Smernicou. Avšak v danej veci znenie § 4 ods. 2 písm. g) a i), ktoré odvolací súd vo veci aplikoval, obsahoval už zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinný od 14.6.2001, t.j. ešte pred platnosťou Smernice dňa 11.6.2008, konkrétne znenie písm. i) obsahoval citovaný zákona už pôvodnom znení od 14.6.2001 pod písm. a) a znenie písm. g) (konečná splatnosť spotrebiteľského úveru) bolo zavedené do citovaného zákona s účinnosťou od 1.1.2008. Teda v oboch prípadoch ešte pred platnosťou Smernice, na výklad ktorej v súvislosti s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 sa žalobca odvoláva. S ohľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že poukaz žalobcu v tejto veci na výklad citovanej Smernice je irelevantný.

43. S poukazom na záver odvolacieho súdu v odseku 35 je nutné ešte podotknúť, že doterajšia ustálená súdna prax v SR vykladala ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. tak, že zmluva musí obsahovať uvedenie splátky úveru s členením na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, inak sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov (uvedené sa týka aj výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z.). Odvolací súd pri výklade zákona č. 258/2001 Z. z. vychádzal z jazykového výkladu, z ktorého jednoznačne vyplýva potreba členenia splátok na splátky istiny, úrokov a poplatkov, ako aj požiadavka na uvedenie konečnej splatnosti úveru, keď nemohol aplikovať výklad contra legem a zároveň ani porušiť všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty, ktorá je upravená v článku 2 ods. 2 CSP.

44. Ďalšie odvolacie argumenty žalobkyne týkajúce sa nejasného a nepresvedčivého odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keďže

poskytnutý úver je pre absenciu uvádzaných podstatných náležitostí potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

45. S poukazom na uvedené, odôvodňujúce čiastočne vyhovie žalobe, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 388 CPS čiastočne zmenil a s použitím § 387 CSP čiastočne potvrdil.

46. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 255 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu strany odčítať jej neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má strana právo, aby mu druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

50. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa cit. ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s cit. ust. § 255 CSP tak, že žalobkyňa priznal nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie aj na odvolacom súde v rozsahu pomeru jej úspechu, ktorý je 16,40 %. Žalobkyňa dosiahla v konaní čistý úspech 16,40 % ako rozdiel 58,20 % (priznaná istina 1.749,45 Eur) a 41,80 % (zamietnutá istina 1.256,06 Eur + 12,20 Eur + 3,32 Eur), pričom žiadal priznať sumu 3.021,51 Eur.

51. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).